

Domov pro rodiny v srdci města

Ostrava – Centrum pro rodinu a sociální péči vstoupilo do nové etapy své existence. Jak využije nové prostory na Hornopolské ulici na ostravských Fifejdách?

Po pionýrských začátcích, kdy se před více než třiceti lety několik manželských párů rozhodlo „dělat něco pro lidi kolem sebe a pro manžele“ a začali doslova u sebe doma, následoval vznik pastoračního Centra pro rodinu s kanceláří na biskupství. Pak přišlo období působení v dočasně pronajaté staré budově a na konci minulého roku se organizace přestěhovala do „vlastních“ prostor v centru Ostravy.

Místo chátrající budovy úplně nový dům – o čtyřech patrech, moderně vybavený a díky výtahu bezbariérový. Tak by se dalo ve zkratce popsat jejich nové sídlo. Centrum se ho dočkalo po letech doufání a příprav. Přímou v srdci města, v areálu městské nemocnice. Stěhování proběhlo v prosinci, ale bez Božího požehnání marné lidské namáhání, takže 6. ledna jej při slavnostním otevření posvětil biskup Martin David. O týden později 14. ledna se prostory otevřely široké veřejnosti v rámci Dne otevřených dveří.

„Naše původní prostory byly stísněné, mnohokrát opravované, zatékalo tam, občas se objevovaly plísňe,“ vzpomíná na realitu ještě závěru minulého roku Alžběta Vodseďálková, která v Centru pro rodinu pracuje jako vedoucí fundraisingu a PR. „Byli jsme jedna dlouhá budova, jedno podlaží, teď sídlíme v několika patrech. Takže pro nás bude fungování v novém výzva, abychom se všichni mezi sebou nadále vidali a potkávali,“ usmívá se Alžběta Vodseďálková.

Klienti získají více soukromí

Dříve se jednotlivé služby musely v některých společných místnostech střídat. Teď má každá z nich své vlastní prostory. Například místo dvou konzultačních místností jich je k dispozici rovnou sedm. „Každý terapeut má klid pro svou práci, jeho klienti zase větší soukromí, pocit bezpečí a diskrétnosti, aby se mohli svěřit se svými trápeními,“ zdůrazňuje Alžběta Vodseďálková

■ „Cítím se již jako inventář Centra pro rodinu,“ říká se smíchem Jakub Kremer, který patnáct let užívá jeho služby a dodává, že „z nové budovy je unešen“. Foto: Leo Vitásek / Člověk a Víra

s tím, že například sociálně aktivizační služba BRÁNA získala pro své uživatele novou cvičnou kuchyni. „Učí se v ní sami vařit, připravovat nápoje, uklízet, prát a všechny sebeobslužné činnosti. BRÁNA měla cvičnou kuchyni už dříve, ale byla malá a stísněná. Teď jsou tam pojezdy, které se dají posunout výše, aby na ně vozíčkář dobře dosáhl. Nová kuchyň je vytvořená opravdu na míru lidem s postižením. Zároveň máme ve čtvrtém podlaží profi gastro kuchyni,“ dodává.

„Přeji Centru pro rodinu, aby se v něm dělo plno divů a znamení, jako v rodině první církve.“

biskup Martin David

To mnohaletý uživatel služeb Centra Jakub Kremer si zase pochvaluje sociální zařízení: „Co se mi líbí oproti předešlé budově, že WC pro handicapované jsou daleko větší a prostornější, než byla na Syllabovce. Na těch starých jsme se s asistentkou prostorově mačkali, měli jsme problém při předsedání z vozíku na toaletu.“ Patnáct let na „Syllabovce“, jak se starému sídlu Centra mezi lidmi říkalo, se ale nedá jen tak vymazat. „Loučení se starou budovou bylo pro mě velice emotivní, byť nevyhovovala našim potřebám, ale i tak bylo těžké,“ dodává.

Aby se tu lidé cítili dobře...

Do zdí na „Syllabovce“, která půjde za nedlouho k zemi, se za ta léta vtisklo mnoho příběhů přátelství, společných zážitků, kroků vpřed a zachráněných manželství. Při plánování těch nových, kdy současný vedoucí Centra pro rodinu Marek Schneider zohledňoval potřeby a přání svých spolupracovníků, usilovali, aby byly vlídné, jak originálně pojmenovala snahu místopředsedkyně Maria Fridrichová. „Pořádáme například kurzy Přípravy na manželství a z nich jeden začíná večer, tak aby se tu lidé cítili dobře.“

I přesto ani pro pracovníky Centra nebylo loučení snadné. Poslední krabice, poslední společný oběd a – jak napsali na facebookové stránky – „Odpocítáváme poslední chvíle v místě, které bylo léta našim pracovním »domovem«. Zůstávají tady naše vzpomínky, smích i společné okamžiky, ale těšíme se na nové prostory, nové zážitky, výzvy a další společné příběhy!“

Přesně to vystihl Jakub Kremer, když si projížděl novou budovu: „Cítím se zde stejně dobře jako v té staré. Jsou tu ti samí pracovníci ze služeb, kteří mi přirostli k srdci, a budova se mi líbí, je to tu krásné, takže spokojenost.“

Lepší adresa, horší parkování

Výčet toho, co Centrum pro rodinu a sociální péči dělá, je hodně dlouhý. Jak už vyplývá z názvu – stará se o podporu rodin a manželství mnoha různými způsoby. Pořádá kurzy pro manžele, o rodičovství, komunikaci, vztazích, přípravy snoubenců, programy pro děti i seniory a další. Kromě toho se stará o rodiny, které pečují o osoby s hendikepem. Nabízí pomoc ve formě osobní asistence, odlehčovací služby, odborné či rehabilitační asistence nebo půjčovnu pomůcek. V nových prostorách můžou podle místopředsedkyně Marie Fridrichové posloužit více lidem najednou. „Máme více kluboven, více místa, aby mohla různá oddělení dělat svoje programy souběžně. V každém patře může být něco jiného. To znamená, že můžeme obsloužit daleko více lidí, kterým jsme schopni něčím dobrým přispět. Nové působiště odpovídá požadavkům dvacátého prvního století, je to vkusné, elegantní, důstojné prostředí.“

Celý dům je bezbariérový, kromě vstupu do pátého patra. Stojí v centru Ostravy, v areálu městské nemocnice na Fifejdách. Blízko jsou zastávky MHD, daleko to není ani na autobus nebo vlak. Horší to pro klienty bude s parkováním. „Podařilo se nám získat alespoň dvě parkovací místa na 15 minut přímo před budovou. Pro lidi, kteří povezuou někoho na aktivitu nebo potřebují něco krátkodobě vyloužit. A nedaleko je parkovací dům, který má dostatečnou kapacitu, ale je zpoplatněný,“ krčí rameny Alžběta Vodsedálková.

Slavnostní otevření na Tři krále

Při slavnostním otevření novou budovu požehnal biskup Martin David.

„Skrze rodinu první církve se dělo mnoho divů a znamení. A proto nově otevřenému Centru pro rodinu přeji, aby se na tomto místě a skrze toto místo také dělo mnoho divů a znamení. Nejen, že chceme požehnat toto místo, ale prosíme také o to, aby bylo požehnáním. Pro ty, kteří tady budou pracovat, i pro ty, kteří sem budou přicházet,“ popřál biskup. Zároveň zdůraznil důležitost rodin a jejich podpory.

„Rodina je základním místem, kde se člověk učí vztahům, které stojí na důvěře, daru a odpuštění, což jsou pilí-

■ U vstupu do nového sídla CPR vítá přichozí nové logo.

ře společenského života. Společnost, která dává přednost produktivitě před vztahy, musí najít čas na lásku v rodině. Centrum zde není jen jako poskytovatel odborných služeb, ale především jako bezpečný prostor, kde mohou lidé najít pochopení, doprovázení a naději v náročných životních situacích, ale také povzbuzení a inspiraci,“ dodává.

Že slova biskupa platí, se ukázalo o Dni otevřených dveří, kdy dům zaplnili lidé spojení s organizací – účastníci aktivit, bývalí pracovníci i uživatelé, ale také zvědavci, které dobrá propagace přilákala na dosud neznámá místa.

Kam Bůh doveđe ochotu sloužit

Dům pulzoval životem – známí lidé se radostně potkávali, seznamovali, pracovníci jim představovali nové prostory, děti se bavily u rukodělných aktivit... Do toho se kolem motali klauni a udržovali návštěvníky v laskavém chaosu. Pokud ale někdo na chvíli zatoužil po klidu, dům svou velkorysostí nabízel i taková zákoutí. Rodiny, které stály v počátcích organizace, tj. Zajíčkoví, Zuchničtí, Do-

stálovi, Fridrichovi, si určitě nepředstavovali, kam až Bůh jejich ochotu sloužit doveđe.

A co dál?

Marek Schneider, jenž má na nové budově zásadní podíl, se nechává vést dál a uvažuje, jak by se služby Centra mohly rozšířit. „Zvažujeme, že by zde mohlo například vzniknout malé mateřské centrum, prostor pro maminky s dětmi.“ Zatím je ale prioritou se dobře zabydlet, vychytat případné mouchy a organizaci stabilizovat finančně.

■ Biskup Martin při žehnání budovy prošel všemi patry.

Stavba nového domu pro Centrum pro rodinu a sociální péči trvala dva roky a stála 61 milionů korun. Pomohla dotace z Evropské unie, magistrátu, Moravskoslezského kraje, adventní koncert České televize i další sponzoři a dárci.

Jana Praisová, Monika Pustovková

■ Den otevřených dveří Centra pro rodinu představil široké veřejnosti nové prostory. Účastníci bavili klauni.